

Dumnezeul nostru! (Rugăciunea preotului în timpul cântării Heruvicului).

Iată o taină nepătrunsă de mintea omului: că Domnul Hristos împrumută preotului chipul, glasul și mișcarea; că repet, El este Cel Ce săvârșește, dând omului prin hirotonie, mai presus de fire, bogăția harului preoției, săvârșindu-se astfel marile prefaceri ale pâinii și vinului în Trupul și Sângele Mântuitorului ca să-l avem văzut (prin credință) permanent cu noi, și ne împărtășim cu Trupul și Sângele Lui. „Că cine nu va mânca Trupul Meu și nu va bea Sângele Meu, nu va avea viață întru el” (Ioan 6, 53). Iată deci folosul cel mai desăvârșit: că având în toata ființa ta pe Hristos Biruitorul, vei fi luminat și de temut pe tot drumul de mare răspundere, al mântuirii tale și al semenilor tăi.

La Sfânta Liturghie primești într-un fel deosebit harul lui Dumnezeu, tăria cea mare a creștinului, aprinzând lumina adevărului din om pentru viața și

lupta împotriva puterilor întinericului. Iată că viața noastră este cu adevărat condiționată numai de această mare Taină a Împărtășirii cu Trupul și Sângele Domnului. Această Sfântă Liturghie, care se săvârșește într-un chip atât de nepătruns cu cinste, evlavie și binecuvântare, are rânduite rugăciuni și prefaceri adânci pentru salvarea de la pieire a lumii întregi, vizând direct pe cei pomeniți pentru sănătate, luminare, frumusețe și tărie nelimitată asupra duhurilor rele. Este atât de necesar și de obligatoriu participarea la Sfânta Liturghie, mai mult decât ne sunt necesare lumina și aerul. Dumnezeu ține pământul mai mult pentru Sfânta Liturghie ce se săvârșește pe el. Liturghia este cea mai mare lucrare pe pământ și folosul dincolo de închipuire al întregii creații a lui Dumnezeu.

Sursa: **Arhimandrit Arsenie Papacioc**, *Veșnicia ascunsă într-o clipă*, Editura Reîntregirea, 2014

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 1 iulie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 5 iulie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 6 iulie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 6, 18-23; Ev. Matei 8, 5-13; glas 3, voscr. 4 → Duminica a 4-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București



BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Duhul Sfânt este puntea de unire între credincios și credincios.”

– Sfântul Dumitru Stăniloae

Nr. 579 / 29 iunie 2025



SFÂNTUL
NICOLAE VELIMIROVICI
1880 - 1956

CELE TREI RELE CARE APASĂ ASUPRA OAMENILOR DIN VREMURILE NOASTRE

Necunoașterea, grija și deznădejdea stau ca un bici întreit deasupra capului oricui Îl uită și-L leapădă pe Dumnezeu, Ziditorul său. Căci cu cât adună mai multe cunoștințe mărunte, cu atât simte că știe mai puțin; cu cât grămădește mai multă bogăție, cu atât se simte mai sărac; cu cât caută mai multă fericire, cu atât se cufundă mai adânc în întinericul deznădejdi.

Știți, oare, cine sunt cei mai mari neștiutori? Sunt oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu, nici puterea lui Dumnezeu. Aceasta a mărturisit-o Însuși Domnul Iisus, când a spus saducheilor, ispititorii Săi: *Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.* (Matei 22, 29) Iar saducheii erau Evrei atotștiutori, dar fără credință în Dumnezeu și înviere. Le știau pe

toate, numai de Dumnezeu și de puterea lui Dumnezeu nu știau. Iar cunoașterea lui Dumnezeu este ca o sare ce sarează toată cunoașterea, îi dă gust și o ferește de reaua întrebuițare. Saducheeii vremurilor noastre sunt Europeanii iudaizați, botezați cândva în numele Domnului Iisus Hristos, dar care și-au disprețuit botezul și s-au rușinat de numele lui Iisus. De aceea, toată cunoașterea lor e mai rea decât neștiința țaranului, căci e lipsită de gust și întrebuițată spre rău. În zadar se laudă cu cunoașterea lor lumească, în zadar au luat cunoștințele fizice mărunte drept măsură a vredniciei și măririi omului. *Iar ce este înălțat la oameni, urâciune este înaintea lui Dumnezeu* (Luca 16, 15), a spus însuși Domnul Dumnezeu.

Al doilea rău care apasă asupra oamenilor vremii noastre sunt grijile.

Griji, griji și numai griji. Priviți la oameni, și de-ndată vă va fi limpede de unde vin atâtea griji. Oamenii cu credință au griji mici, însă cei fără credință au griji mari; căci oamenii care simt prezența lui Dumnezeu în viața lor au nădejde în Dumnezeu, se roagă lui Dumnezeu și trec toate greutățile și grijile lor Celui Atotputernic. *Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni*, spune psalmistul (Psalmi 54, 25).

Dar Domnul Mântuitorul nostru a vrut să-i slobozească pe cei ce urmează Lui mai ales de grijile de prisos. Priviți, frații mei, și vedeți:

singurii oameni care se bucură cu adevărat de viață sunt cei ce au primit această poruncă a lui Hristos și trăiesc potrivit ei.

Însă acei oameni care se căznesc să facă toate lucrurile, să-și asigure toate mijloacele, să ajungă pe toate căile, să-și împlinească toate planurile lor și să-și împlinească toate dorințele fără ajutorul lui Dumnezeu sunt roși de griji. Zidesc, dar o mână nevăzută năruie. Adună, dar un vânt nevăzut risipește. Aleargă, dar un făcător de minuni le lungește tot mai mult drumul și înlătură ținta și țelul lor.

Din această pricină se consumă cei fără credință; îmbătrânesc înainte de vreme, slăbesc, obosesc, își pierd nervii, își tocesc inima, își istovesc mintea, își slăbesc voia. Dacă-i întrebați de ce sunt așa, veți primi un răspuns cu totul contemporan: „De la griji, grijile m-au distrus!” Și cum altfel, când sărmanul om s-a împovărat pe sine cu grijile lui Dumnezeu? Dar grijile lui Dumnezeu nu pot fi luate fără puterea lui Dumnezeu, nici lucrările lui Dumnezeu nu pot fi făcute fără înțelepciunea lui Dumnezeu. Grijile uriașului nu sunt pentru pitic, nici cele ale lui Dumnezeu pentru om.

Al treilea rău care apasă asupra oamenilor vremii noastre este deznădejdea.

Omenirea fără bucurie este omenirea albă de astăzi, care a lepădat prietenia cu Hristos și a găsit alți prieteni. Deznădejde la cei mai învățați și cei mai bogați. Deznădejde

la femei, deznădejde chiar și la copii. Iar pecetea deznădejdi este sinuciderea. De unde atâtea deznădejde și atâtea deznădăjduiți în veacul nostru? De la goliciunea minții și de la pustiirea inimii. Mintea nu mai cugetă la Dumnezeu și inima nu-l mai iubește pe Dumnezeu. De aici. Întreaga lume nu poate umple mintea omenească; numai Dumnezeu poate aceasta. Fără Dumnezeu, mintea e întotdeauna goală, iar toată cunoașterea care intră în ea cade în gol, ca niște pietre aruncate în prăpastie. Iubirea întregii lumi nu poate umple inima omului, căci inima simte nestatornicia iubirii lumești, care e când în creștere, când în descreștere, când seacă.

Frații mei, și mintea și inima noastră sunt afierosite lui Dumnezeu, și numai Dumnezeu le poate aduce împlinire, cu plinătatea Sa, cu plinătatea înțelepciunii bucuroase și cu plinătatea iubirii credincioase. Fără Dumnezeu, totul este necunoaștere, numai necunoaștere. Fără Dumnezeu, totul e grijă, numai grijă. Fără Dumnezeu, totul e deznădejde, numai deznădejde.

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Cel ce este mai mic întru voi toți, acela va fi mare. (Luca 9:48) Cel mai mic în cunoașterea celor lumești e cel mai mic și în mândrie; cel mai mic în grijile de prisos este mare întru bucuria vieții; cel mai mic în deznădejde este mare în toate cele plăcute lui Dumnezeu. Cu adevărat,

mare este acesta înaintea lui Dumnezeu. (...)

Dar în noi încă este o putere uriașă de a ne ridica, cu binecuvântarea lui Dumnezeu. Să ne sculăm astăzi, să ne ridicăm, să ne curățim și să ne bucurăm, căci Dumnezeu ne privește și ne călăuzește. Amin.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC 1914 - 2011

LITURGHIA ESTE CEA MAI MARE LUCRARE PE PĂMÂNT

- Care este raportul între rugăciunea personală, intimă și rugăciunea Liturgică? Ne putem ruga singuri acasă, făcând abstracție de Sfânta Liturghie?

- Dumneavoastră faceți o confuzie, să știți. Rugăciunea Liturgică nu se poate compara cu nicio altă rugăciune. Sfânta Liturghie este Jertfa fără de sânge pe care o face Hristos. Nu poate exprima mintea omenească valoarea și foloasele Sfintei Liturghii, măcar în parte. Domnul Iisus Dumnezeu este de față în Sfântul Altar. Și dacă ar fi cu puțință să se vadă cerurile deschise, nu s-ar putea vedea nimic mai mult în cer de cum este în Sfântul Altar, la Sfânta Liturghie. Că: *Tu ești Cel Ce aduci, Cel Ce te aduci, Cel Ce primești și Cel Ce Te împarți, Hristoase,*